

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Evsebivs || De Euangelica pr[a]eparatione

Eusebius <Caesariensis>

[Augsburg], 1522

VD16 E 4299

Breuis supradictorum repetitio Cap. vij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34477

Quare non iniuria nos magna uoce ista omnia contempsit/ se fatemur a longissimo, ac prisco errore, gratia & miseri/ cordia dei omnipotentis, & ineffabili uirtute Saluatoris no/ stri, quasi ab incurabili morbo liberati, rationem enim se/ cuti, nephandum atq; impium duximus, sanctissima dei appellatiōe, mortales & turpes uiros honorare, qui extremae pe/ tulantię crudelitatis atq; furoris exempla, posterioribus tradiderūt. Quam enim insaniam nō superaremus, si modestiam, prudentiam, iustitiamq; laudantes, petulcis ac incontinentibus omni furore ple/ nis, crudelibus quoq; ac inhumanis homicidio, simul ac paricidio maculatis, diuinos honores redderemus: Quis enim maior cumu/ lus impietati addi poterit, quam si uiroꝝ, mulierumq; membra, & inexpertem terrarum rationis naturam, sanctissimam dei appel/ lationem quis intrudat, eaq; turpia deo attribuat, quę si de hominū aliquo dicantur legibus & cōsuetudine ciuitatum, grauissimo sup/ plicio punientur. Cur longior sum omnibus Græcis simul ac Bar/ baris, lucem effulsiſſe predicamus, quę a falsa & impia religione, ad ueram ac piam reducit. Multi enim iam, quasi a sopore & profundo somno expergefacti, oculis animi aliquantulum apertis, fabulas po/ etarum, religionem prischorum esse cognouerunt, in quam naturę quędam secreta occultari, multi credentes decipiuntur. Quę quis nihil ueritatis habeant, tamen exponenda nobis uidentur. ut etiam eis quę honesta ipsi putarunt, non iniuria spretis, euangelicam Sal uatoris prædicationem prætulisse merito approbemur.

Breuis supradictorum repetitio.

CAPVT VII.

Quod faciemus si altius hæc primum repetierimus. Gre/ corum igitur popularis, ut ita dicam, & fabulosior theo/ logia, & Phœnicum ac Aegyptiorū huiusmodi esse ostenditur, ut auctoribus iam suis comprobatum est, quam non iniuria in principio præparationis euangelicę colloca/ mus, ut & nos in memoriam redigamus, & qui nesciūt, discere pos/ sint, qualis maiorum nostrorum erat religio, & quanta nos ipsi ue/ ritatis ignoratione, quasi uiolentia obruti emerſimus per euangeli/ cam prædicationem, & apparētiam Saluatoris ueri dei Iesu christi,

d v qui

qui non in parte una orbis terrarum, nec apud gentem unam, sed ubique quasi animarum Sol proprios lucis radios immittens, a caligine & tenebris errorum, ad fulgentissimam ueritatis lucem omnes homines conuocauit. Apertissime namque praeuocati eorum auctores, mortuorum simulachra, & turpissimorum hominum imagines cultas, nullamque mentionem dei ueri factam illis fuisse, diuinam iustitiam contemnentibus, & in omnia scelera sponte irruentibus ostēderunt. Nam cum nondum uita hominum legibus & moribus instituta esset, pecudum more ad nihil aliud multū, quam ad implendum uentrem, mentem eleuabant, quos primum impietatis gradum tenuisse contenderim. Nonnulli naturali quodam instinctu paulisper commoti, deum deique uirtutem salutarem esse mundo putarunt, ac eum quærētes, ad Coelum animos erexerunt, & caelestium pulchritudinē corporum admirati, deos ipsa arbitrati sunt. Alij depressi omnino in terris praestantiores, aut corporis robore, aut prudentia, aut facultatibus gigantes quosdam, uel tyrannos, uel magos ac maleficos uiros, qui auxilio alicuius eorum/quosa diuiniore statu decidisse credimus, miranda quaedam facere uidebantur, uel eos quae humanae uitae aliquo modo proferunt, cum uiuos tum maxime post mortem deorum honoribus coluerunt. Quare deorum etiam templa, sepulchra eorum fuisse multi testantur, ut Clæmens in exhortatione nonnullos Graecorum auctores scripsisse commemorat. Quod si placet, rursus audiamus.

Quod templa deorum sepulchra hominum fuerunt.

CAP. VIII.

Cum enim inquit inanis superstitio initium coeperit, quasi malorum omnium fons multitudinem deorum constituit, quibus hostias immolare, solennia facere, simulachra statuere, & templa condere persuasit, quae tamē deorum sepulchra prius fuerunt, & magnificentius condita templorum appellatione uocati sunt. Nam apud Larisgam ciuitatem Acrisij sepulchrum est, quod modo sacrarij loco uenerantur, & in arce Atheniensi, ut Anthiochus in nouo historiarum conscripsit, Cecropos sepulchrum fuit. In templo uero Palladis, quam civilem appellat, Erichthonius iacet. Ismarus autem Eumolpi atque Diare filius.